

OKÉNKO

do

charity
Jeseník

číslo 12 • 2018

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

určitě znáte ten pocit, kdy se vám podaří dokončit nějaký úkol, na kterém jste pracovali několik dlouhých měsíců. Najednou se ve vás rozhostí klid, uleví se vám, máte radost, že je hotovo. A jsou-li výsledky ještě vidět a pomáhají i druhým lidem, dostavuje se navíc pocit uspokojení. Tak tomu bylo v letošním roce i u nás v Charitě Jeseník. Podařilo se nám v posledních měsících uzavřít několik menších projektů a připravit se na rozjezd větších a rozsáhlejších v příštím roce. Setkali jsme při tom s mnoha výjimečnými a pracovitými lidmi, s jejichž pomocí jsme zvládli mnohé těžkosti a úskalí. Neznamená to, že nás v prosinci už nic nečeká. Končící kalendářní rok přináší v běžném pracovním kolotoči plno úkolů a termínů. Po práci pak ještě běžíme nakupovat vánoční dárky, zdobíme své domovy a doléhá na nás všeobecný předvánoční shon. Zkusme i přesto prožít adventní dobu jako čas určený k usebrání a také ke smíření s těmi, kdo jsou kolem nás. Ať svíce na adventním věnci, které budeme postupně zapalovat, přinesou světlo do našich vztahů i domovů. S větší radostí pak oslavíme narození malého Ježíška v Betlémě. Ráda bych Vám všem, milí čtenáři Okénka, poděkovala za Vaši přízeň v uplynulém roce 2018, za spolupráci při naplňování našeho poslání. Dokud nám budou stačit síly a finance, jsme a budeme tu pro Vás všechny z celého Jesenicka se svými službami, když nás budete potřebovat.

Přeji Vám všem pokojné a požehnané vánoční svátky a vše dobré v nastávajícím roce 2019.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

„V tomto životě nemůžeme dělat velké věci.
Můžeme dělat jen malé věci s velkou láskou.“

sv. Matka Tereza

Požehnané a pokojné
svátky a vše dobré
v novém roce 2019

Vánoce v Charitě Jeseník

První adventní neděle letos připadá na 2. prosince. Advent by měl být dobou očekávání a těšení se na Vánoce. Mnozí jej mají také spojený s úklidem, pečením cukroví, výzdobou domova nebo nakupováním dárků. Advent tak často provází spíše shon. Jak ale prožívají předvánoční čas klienti Charity Jeseník?

Přípravy v Domově pokojného stáří sv. Hedviky probíhaly průběžně již během listopadu. V aktivizační dílně klienti vyráběli různé vánoční dekorace, například adventní věnce nebo pletené košíky. Také v Domově pokojného stáří sv. Františka už začali vyrábět jednoduché textilní ozdoby na stromeček, které představí na jarmarku v Tančímě. S některými potom vyzdobí vlastní strom. Plánují také adventní zpívání. „Paní s námi bude zpívat koledy a my u toho budeme vyrábět věnečky nebo péct cukroví,“ doplňuje vedoucí Domova Petra Tomášková.

Péct cukroví budou také další střediska. Těsta jim z větší části připraví Vývařovna AVE. V Charitním domě sv. Anežky si každou neděli zapálí na adventním věnci další svíčku, pravidelně budou zpívat adventní písničky

a číst si z bible. V Domově pokojného stáří sv. Františka ve Vlčicích plánují také adventní setkání s knězem Jozefem Florkem, který poví klientům více o významu a prožívání adventu a také se společně s nimi pomodlí. Na Štědrý den půjdou zaměstnanci s některými klienty na náves, kde se již tradičně scházejí místní obyvatelé, občerství se punčem a odnesou si Betlémské světlo.

Ve Vidnavě v Domově pokojného stáří sv. Hedviky se spolu sejdou na Štědrý den klienti a zaměstnanci v jídelně u jednoho stolu. „Po obědě s klienty posedíme, povídáme si o Vánocích, pochutnáme si na cukroví a rozdáme dárky, které připravíme pod stromečkem,“ dodává pracovnice Jarmila Salvová. Stromeček jim, stejně jako v loňském roce, přiveze a pomůže nazdobit pan Polášek v rámci projektu Ježíškova vnučata.

Také v Charitním domě sv. Anežky budou zdobit živý stromeček, který jim celé prostory krásně provoní. Klienti si potom společně po slavnostní večeři u stromečku rozbali dárky. Stejně tak každý z uživatelů Denního stacionáře Šimon najde pod vánočním stromečkem svůj dárek. Společně se zaměstnanci si totiž užijí již tradiční předvánoční Dárečkování.

Co nás čeká v prosinci...

- **Mikuláš, čert i anděl** zavítají do Domova pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Vánoční večírek** zaměstnanců Charity Jeseník.
- **Dárečkování** v Denním stacionáři Šimon ve čtvrtek 20. prosince.
- **Pečetění pokladniček** pro koledníky Tříkrálové sbírky.
- **Strom splněných přání** pro Domov pokojného stáří sv. Františka.

Čtěte dál ...

- **Umírání patří domů...** (str. 2)
- **První vánoční dárek** (str. 3)
- **Vánoční rozhovor** (str. 5)
- **Krásní andělíčci** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Umírání patří domů...

Přednáška o hospicové péči na téma Umírání a doprovázení při umírání proběhla ve čtvrtek 8. listopadu od 16 hodin v hotelu Slovan. Co hospicová péče obnáší? Jaké mohou nastat komplikace a jak je řešit? Na koho se můžeme obrátit? Mohu to vůbec zvládnout sám? Na tyto a mnohé další otázky dostali posluchači odpověď.

„Doma je doma a umírání patří domů“ – těmito slovy zahájily přednášku odbornice Mgr. Marta Třísková, Dis. a Bc. Ludmila Nováková. Rodiny umírajících však často provází velký strach, zda takovou péči o svého blízkého samy doma zvládnou, a proto mnoho lidí umírá v nemocnici, bohužel často v nedůstojných podmínkách. „Lidé mají

strach, protože o možnosti hospicové péče na Jesenicku neví. Přednáška měla lidem mimo jiné přiblížit, že se nemusí bát, protože se na nás mohou v případě potřeby obrátit,“ uvedla zdravotní sestřička Domácí zdravotní péče Soňa Richterová.

Charita Jeseník nabízí možnost hospicové péče již téměř dva roky a za tuto dobu služ-

bu využilo již několik lidí, většina o ní však stále neví. „Vždy je mi velmi líto, když slyším, že někdo zemřel doma ve velkých bolestech a já vím, že jsme rodině mohli pomoci. Ale ti lidé se na nás neobrátili, protože o této možnosti nevěděli,“ dodává Soňa Richterová.

Pro umírající je velmi důležitá podpora okolí. Ke snížení strachu a úzkosti mnohdy postačí blízkost druhé osoby. „Člověk potřebuje cítit, že je milován a chce také vědět, že po jeho odchodu rodina vše zvládne,“ zdůraznila přednášející Bc. Ludmila Nováková. Podporu však potřebuje také pečující rodina. Pokud lidé cítí, že by chtěli mít svého blízkého v posledních dnech života doma, ale sami na to nestačí, mohou se obrátit právě na Charitu Jeseník. Vždy se najde nějaké řešení a především někdo, kdo bude v nejtěžších chvílích s nimi. Nezdravotnickí pracovníci také vidí mnohdy více než zdravotnický pracovník a to citlivou stránku člověka. Hospicová péče navíc nekončí smrtí pacienta. Rodina a pracovníci se povzbuzují i po ukončení péče v domácnosti.

Přednáška o hospicové péči otevřela mnoha lidem jejich staré rány, avšak pro většinu byla také obohacením. „Určitě bylo dobré takovou přednášku uspořádat, aby lidé o možnosti hospicové péče věděli. Také jsme zjistili, co taková péče obnáší a že se nemusíme bát,“ doplnil jeden z posluchačů.

Akce proběhla s finanční spoluúčastí Města Jeseník, kterému tímto děkujeme.

Svatá Anežka a hospodský kvíz

Svátek sv. Anežky si připomněli v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě ve čtvrtek 15. listopadu od 13 hodin. Oslava byla zahájena mší svatou, kterou sloužil P. Miroslav Kadlec z Vidnavy, a pokračovala přátelským posezením. Sešli se zde také klienti a někteří zaměstnanci z ostatních středisek Charity Jeseník.

Po mši svaté se zúčastnily týmy z jednotlivých středisek kvízu. „Kvíz jsme udělali podle hospodských kvízů, které jsou teď docela populární, ale přizpůsobili jsme ho našim seniorům. Některé věci, které tam byly, děláme běžně při společných aktivitacích,“ popsala koordinátorka Alena Obidová.

Vyhrálo družstvo z Domova pokojného stáří sv. Františka.

Po celou dobu panovala výborná atmosféra a mnozí měli skvělou náladu ještě doma. Poděkování patří všem pracovnícům Charitního domu sv. Anežky, které se s velkým nasazením podílely na přípravách celé akce.

Kalendárium

- **V roce 2013** se v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě konal Vánoční koncert pana Šimona Pečenky.
- **V roce 2014** věnovala základní škola z Javorníku část výtěžku z vánočního jarmarku Dennímu stacionáři Šimon na pořízení polohovacích a rehabilitačních pomůcek.

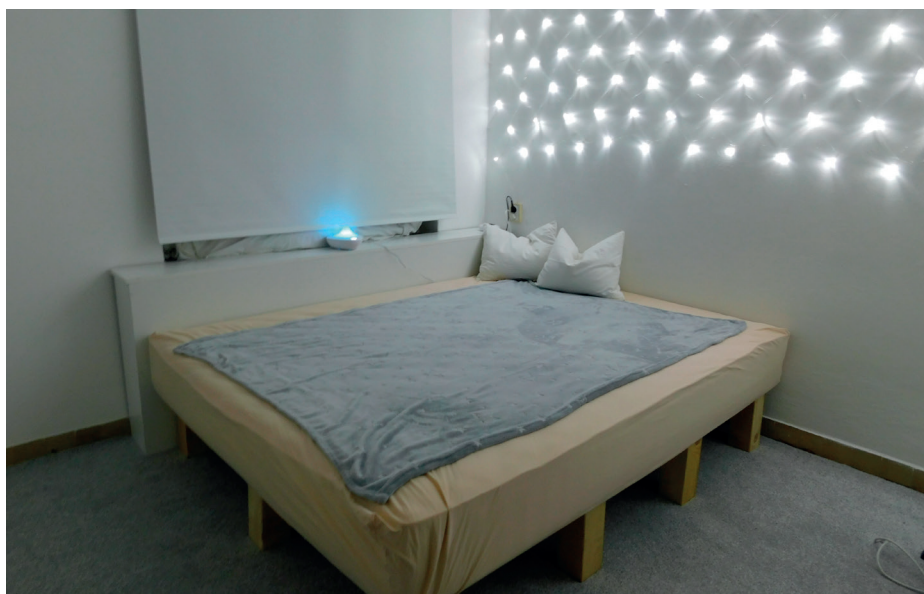
Stalo se ...

Na svatého Martina

Svátek sv. Martina si připomněli ve středu 14. listopadu klienti Domova pokojného stáří sv. Františka. Mnozí z klientů si vzpomněli i na různá rčení, jako „Na svatého Martina, kouří se nám z komína“ nebo „Svatý Martin na blátě - Vánoce na ledě“. Nezapomněli ani na tradiční svatomartinskou husu. Při vzpomínání si rozdali martinské koláče, které zapili svařeným vínem.

První vánoční dárek

Uživatelé Denního stacionáře Šimon dostanou první vánoční dárek ještě před Vánocemi. Díky dotaci bude během prosince ve stacionáři dokončena rekonstrukce senzorické místnosti. Klienti tak budou mít opět možnost odpočívat a relaxovat v příjemném prostředí.

Senzorická místnost je prostor speciálně vybavený a navržený pro stimulaci jednotlivých smyslů. V Denním stacionáři Šimon byla taková místnost několik let, avšak její stav již nevyhovoval požadavkům, proto nastal pravý čas pro její rekonstrukci. To se podařilo díky dotaci nadačního fondu Agrofert. „Cílem rekonstrukce bylo vytvořit hlavně příjemné pro-

středí, ve kterém budou mít klienti možnost zrelaxovat, ale také rozvíjet své smysly,“ popisuje pracovnice Markéta Kovalčíková.

Ona a další pracovnice se zúčastnily kurzu „Tvorba multisenzorického prostředí“, na kterém se dozvěděly, jak vytvořit uživatelům co nejpříjemnější prostředí, jakou vybrat barvu nebo čeho se vyvarovat. „Pro krásné pocity

je nejlepší začít bílou barvou a postupně do ladovat další prvky. V místnosti máme kromě bílých světylek na stropě, které znázorňují hvězdné nebe, také barevný válec, na kterém můžeme volit právě další barvy,“ doplnila. Hlavním prvkem místnosti je vodní postel založená na systému, který umožňuje využití zvedáku a tím pádem také snazší manipulaci s uživateli. Pro mnohé klienty tak bude pobyt v senzorické místnosti příjemnější.

Klienti se v těchto prostorách střídají podle jejich individuálních plánů. Někdo ji navštíví jednou týdně, jiný dvakrát měsíčně. Často se ale může stát, že je některý z klientů rozladěný a v místnosti je zrovna volno, proto může jít na program i mimo plán.

Pracovnice zatím naplánovaly pro klienty dvě varianty programů. Jejich cílem je přiblížení různého prostředí a zážitků klientům, kteří se mnohdy ani nedostanou ven. Jeden z programů bude navozovat atmosféru plavby na lodi a druhý ráno v dešti. „Budeme pracovat s ovívání šátků, vějířů nebo mokřým listím a jehličím, které také krásně voní. Programu uzpůsobíme také hudbu,“ dodává Markéta Kovalčíková.

Uživatelé se na zrekonstruované prostory již velmi těší. Bude to pro ně zase něco nového a výjimečného. Zatím však netuší, jak místnost vypadá. Nedávno ji sice využili na promítání filmu, avšak to zde byly zatím pouze bílé rolety a koberec. Od té doby se toho v senzorické místnosti hodně změnilo.

Také Jesenicko navštíví králové

Sice je tu teprve prosinec, ale v Charitě Jeseník se už vše pilně připravuje na Tříkrálovou sbírku, která proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Je potřeba nachystat pokladničky, zapečetit je na obecních úřadech a přichystat veškeré potřebné materiály, aby koledníci mohli také na Jesenicku na začátku ledna vyrazit do ulic.

Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí u nás. Každoročně kolem 6. ledna přicházejí na Jesenicku skupinky tříkrálových dobrovolníků k lidem, zpívají koledu „My tři králové jdeme k vám“ a všem přejí šťastný nový rok. Lidé jim potom mohou přispět do připravených zapečetěných po-

kladniček. Vybrané peníze slouží potřebným přímo na Jesenicku.

V předchozích letech se díky Tříkrálové sbírce podařilo Charitě Jeseník zrekonstruovat prádelnu a vyměnit okna v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě nebo nakoupit nové sprchovací lůžko.

Výtěžek sbírky také dopomohl k možnosti poskytovat na Jesenicku domácí hospicovou péči. Rovněž byla pořízena vozidla pro rozvoz Vyřařovny AVE.

A na co bude možné přispět letos? „Z loňského výtěžku sbírky se postupně financuje a bude i nadále financovat rozsáhlá rekonstrukce Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Stejný záměr bude mít také sbírka letošní,“ říká ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová.

Stane se ...

MŮJ SVĚT se opět vrací Zkoleduj se!

Fotosoutěž amatérských fotografů, kteří jsou jakkoli spjati s Charitami celé České republiky, vstupuje do druhého desetiletí. Jedenáctý ročník fotosoutěže, od počátku spojené se jménem patrona Jindřicha Štrejta, vyhlásila opět Charita Opava. V minulém ročníku dokonce zaznamenala úspěch také Charita Jeseník. Plakát a více informací o této soutěži naleznete na našem webu.

Adventní charitativní koncert s názvem „Zkoleduj se“ proběhne v sobotu 1. prosince od 16 hodin v Tančírně. Účinkující a diváci si společně zazpívají i zahrají vánoční písničky, a to nejen známé koledy. Do projektu vstupují také základní školy, které rozhodují, kam v jejich regionu poputuje výtěžek z této benefiční akce. Žáci ZŠ Vápenná se rozhodli pro podporu Domova pokojného stáří sv. Františka.

Napsali o nás ...

Lipová potřebuje krále

V loňském roce se na Jesenicku našlo přes 350 dobrovolníků, dětí i dospělých, kteří se společně vydali do ulic v mnoha městech a obcích. Právě díky všem skupinkám obětavých koledníků a také těm, kdo mají otevřené dveře i srdce může Charita Jeseník pomáhat tam, kde je to nejvíce potřeba.

Lipovský zpravodaj - listopad 2018

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Každá koruna pomáhá

... také na Jesenicku

Koledníky můžete potkat
od 1. do 14. ledna 2019

Výtěžek sbírky bude využit na rekonstrukci
Domova pokojného stáří sv. Františka

Děkujeme za vaše
otevřená srdce

„Nebyly dárky ani cukroví,“ vzpomíná na své Vánoce paní Františka Urbanová.

V dnešní době máme Vánoce spojené s dárky, cukrovím nebo vánoční výzdobou. Naše babičky si však Vánoce pamatují jinak. Mnohé z nich ještě dnes vzpomínají, jaké byly tradice a zvyky, jak se koledovalo nebo jaké to bylo za války. Na to všechno jsme se tentokrát zeptali paní Františky Urbanové, klientky Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě, která letos oslavila 90 let.

Pocházíte z Valašska. Jaké tam byly Vánoce?

Hlavně vzpomínám na stromeček. Ten měl od země dva metry. Mívali jsme jedličku. No, ale bylo to chudobné. Tenkrát nebylo žádné cukroví a hlavně potom ve válce to bylo hodně těžké. Válka byla od mých devíti do sedmnácti let. Vzala mi ty nejhezčí roky života. Vstávali jsme i třikrát za noc a dávali jsme najíst partyzánům, protože oni měli hlad. Ale báli jsme se. Když by nás viděli Němci, tak by nás všechny pověsili. Tak se to stalo v jednom domě nedaleko od nás, pověsili i děti. Ani kolem Vánoc to nepřešlo.

Jak jste doma prožívali Štědrý den?

To bývalo, že už na té vesnici před Vánocemi bylo všechno hotové a lidé si mohli opravdu odpočinout. Na Štědrý den se pekly už od rána koláče v chlebové peci a my děti jsme zdobili stromeček. My jsme měli domeček, jen jednu místnost a jak ten stromeček krásně voněl, tak to provonělo celou tu místnost. Topilo se tenkrát ještě v kamnech a svíčky bývaly na stromečku obyčejné, ne ty elektrické. Na stromeček jsme dávali řetízky z papíru a mezi tím byly kousky slámy. Navařila se i polévka, ale maso jsme nemávali, protože u nás maso nebylo. Když byla večeře, tak se dělaly i zvyky. Krájeli jsme jablko nebo jsme pouštěli svíčku ve skořápce po vodě. Taky olovo se rozžhavilo a lilo se. A házeli jsme botou. Na Štědrý den jsme chodili na půlnoční. Do kostela jsme to měli hodinu cesty. A jak bývalo plno sněhu na těch kopcích u Radhoště, tak než jsme do kostela došli, už to byl pro nás svátek. A co teprve v kostele. Já si na to vzpomínám tak od svých devíti let, že to opravdu bývaly svátky. V kostele to vonělo, byly tam taky velké jedličky, betlém a Ježíšek.

A to jste nemohli jezdit do kostela na sánkách, když bylo všude tolik sněhu?

Jé, přišlo tam tolik lidí, kam bychom ty sánky dali? Pak bychom je tam ani nenašli. A my jsme doma vlastně tenkrát ani neměli sánky. Dali jsme stoličku na zem, nohy jsme měli nahoře, chytli jsme se a jeli z kopce dolů. U nás bývalo sněhu dost. Jak byla obleva, tak ten sníh potom zmrzl a po něm mohl chodit i kůň a nezabořil se. Takže my jsme na něm jezdili na těch stoličkách

nebo i na lopatu jsme si sedli. Pod námi bývali sousedi a ti měli střechu až po zem. Jeli jsme z kopce, vyjeli jsme na sánkách až na tu střechu a přešli dolů na druhou stranu. Já jsem nechtěla, protože jsem se bála. Ale nakonec jsem jela a seděla jsem si na tom tvrdém sněhu úplně všechno. Druhý den nám to ježdění rodiče nedovolili, abychom si nepolámali ještě ruce nebo nohy.

A měli jste na Valašsku nějaké zvyky?

Na Štěpána jsme chodili k sousedům a i k rodině zpívat na koledu. Koledy jsme zpívali doma už tak měsíc před svátky. Seděli jsme, nohy přes pec a zpívalo se. Taky přišly děti od sousedů k nám a zazpívaly. Tak jsme jim dali ořechy a jablíčka a oni zase nám, když jsme přišli. Ale nic jiného nebylo. Nebyli jsme zvyklí na dárky. Všechno bylo na lístky. Cukroví jsme vůbec nepekli, ani vánočku. Akorát ty koláče, valašské frgály. Doma byl tvaroh, měli jsme totiž krávu a také byly sušené hrušky a mák. Však já už jsem je to naučila péct i tady v domově. Oni byli moc rádi. Říkali mi, že to v životě nejedli. Přitom my jsme se těch koláčů tolik napekli.

Povídala jste o kamnech a chlebové peci. Spával někdo z vás za pecí?

No, my děti jsme tam spaly. Bylo nás šest a ještě u nás bydlela babička, ta měla postel. Taky rodiče měli postel a mezi nimi

spal vždycky ten nejmenší. Na peci se večer vyvádělo, než jsme usnuli. Polštář nám ušila maminka z domácího lněného plátna, takový jeden dlouhý a každých čtrnáct dní nám to nacpala novým senem. To vonělo a bylo tam i hezké teplo. Ale jak jsme topili dole v chlebové peci, tak jsme tam nemohli spát. To jsme spali na zemi.

Slyšela jsem, že ráda háčkuje. Děláte i vánoční ozdoby?

Stromečky. Někdy i zvonečky. Ale teď zatím dělám čepice. A ještě mám naháčkované ponožky pro vnoučata. A taky ráda čtu. Tady v Domově máme hromadu knížek, ale už mám vše přečtené. Teď jsem si mohla říct o dárek, protože jsou Ježíškova vnoučata. Chtěla bych knížku Babička. Já už jsem si ji kupovala dvakrát, ale vždy jsem ji někomu půjčila a už se mi potom nevrátila. Je to moc pěkná knížka, tak bych si ji ještě jednou moc ráda přečetla. Ve škole jsme měli dvanáct knížek na půjčování a to jsme četli třeba i dvakrát jednu a tu samou za sebou, jenom abychom měli co číst. Doma jsme měli takovou malou plechovou petrolejovou lampičku, tu jsme zapálili a svítili si s ní na té peci a četli jsme.

Jak prožíváte Vánoce tady na Domově?

Tak Štědrý večer je tu taky. Stromeček máme nazdobený už měsíc dopředu. Někdy se dáme dohromady a zpíváme koledy. Nejraději mám Narodil se Kristus Pán. To se i v kostele zpívalo. Taky cukroví si napečeme a podělíme. Na Štědrý den budeme mít salát a řízek. Jídlo je tu ve svátky dobré. Já jsem hlavně ráda, že nemusím vařit. Pod stromečkem potom máme dárky. Na Štědrý den jsem tady, ale na druhý den si pro mě přijede dcera. Sejdeme se u ní celá rodina.

A těšíte se na Vánoce?

Tak těším se, těším. Jak malé děčko.

Františka Urbanová – medailon

Paní Urbanová letos oslavila 90. narozeniny. Pochází z Valašska od Rožnova pod Radhoštěm, na Jesenicko se přestěhovala až se svým manželem. Na Valašsku chodila čtyři roky do měšťanky, kterou měla hodinu cesty z domu. Nejraději vzpomíná na hodiny němčiny. Německy rozumí dokonce ještě dnes. Má opravdu velkou rodinu - 10 vnoučat, 18 pravnoučat a už 4 praprawnoučata. Velmi ráda háčkuje a také čte.

Charita Jeseník vyhlašuje 12. ročník
**VÝTVARNÉ A FOTOGRAFICKÉ
SOUTĚŽE**

na téma

"Cesta tří králů"

Kategorie:

- I. do 7 let
- II. 8 - 11 let
- III. 12 - 16 let
- IV. společná díla

Fotografická soutěž
není věkově omezena.

Své práce odevzdávejte na střediscích
Charity Jeseník do 31. ledna 2019.

Fotografie pošlete do 17. ledna na e-mail
trikralovka@jesenik.charita.cz.

O nejlepší fotografii rozhodne veřejnost
prostřednictvím facebooku Charity Jeseník.

Více informací na
www.jesenik.charita.cz.

Vyhlášení výsledků proběhne
8. února v kině Pohoda.

Krásní andělíčky z kukuřice

Když si představíme kukuřici, málokoho z nás by napadlo, co všechno lze z jejich listů vyrobit. Právě to přijela předvést v rámci předvánočního tvoření do Denního stacionáře Šimon ve středu 7. listopadu paní Olga Jochmannová.

V Denním stacionáři Šimon mysleli na Vánoce snad hned, jak skončilo léto. Klienti začali již v říjnu vyrábět vánoční zvonečky z pedigu a velmi se těšili na to, jak si v listopadu vyzkouší výrobu andělíčka z kukuřičného šustí.

Paní Olinka jim i zaměstnancům vysvětlila, jak se kukuřičné listy namáčí, aby

se vybělily a bylo z nich možné vyrábět. Potom se všichni pustili do práce.

Na začátku to vypadalo, že snad ani není možné, aby z takových kousků šustí něco vzniklo, nicméně po nějaké chvíli už stál před všemi uživateli jejich andělíček. Ten jim byl jistě pěknou odměnou za jejich trpělivost. Jak také po-

tvrdila paní Olinka: „Na výrobu ze šustí je potřeba opravdu hodně trpělivosti.“ Bylo krásné pozorovat, jak se klienti snaží a jak si práci užívají.

Paní Olga klientům vše trpělivě vysvětlovala a občas některým z nich také pomohla. „Sám bych to neudělal, paní mi pomáhala s mašličkou. Ta byla nejtěžší,“ doplňuje uživatel stacionáře Tomáš. Zatímco jí trvá výroba jedné postavičky přibližně sedm minut, klientům zabralo tvoření necelé dvě hodiny. „Paní s námi měla velkou trpělivost. Vždy počkala, než zauzlujeme nitky, abychom mohli pokračovat dál ve výrobě,“ popisuje průběh vyrábění vedoucí stacionáře Marta Nosková.

Není divu, že paní Olga zvládne vyrobit jednu postavičku za tak krátkou dobu – má totiž dlouholetou praxi. Ze šustí vyrábí již od roku 1968. V té době tvořila ještě se svým tatínkem. Nevyrábí však jen andělíčky nebo jednotlivé postavičky, ale v nabídce má také krásné betlémy. Její výrobky obdivovali všichni klienti i zaměstnanci a byli moc rádi, že umí vyrobit stejného andělíčka jako paní Olga.

Výrobou andělíčků však předvánoční tvoření ve stacionáři nekončí. Klienti si opět po roce připomenou, jak se dělají adventní věnce. Mnohé ze svých výrobků již představili na vánočním jarmarku v Javorníku 30. listopadu.

Krátce

Děti rozdávaly radost

Klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky oslavili v listopadu Den laskavosti a to hned dvakrát. Nejdříve zde vystoupil Flétnový soubor a Bum band ze Žulové. Děti seniorům zahrály na flétny, zabubnovaly na kbelíky a zazpívaly. Podruhé přišly seniory potěšit děti z Mateřské školy Velká Kraš. Klientům zatancovaly a na závěr je ještě obdarovaly ručně vyrobeným přáním.

Obě vystoupení měla u klientů velký úspěch a také připomenutí Dne laskavosti jim udělalo radost. Tento den si tak jistě nepřipomněli v Domově pokojného stáří sv. Hedviky naposledy.

Z mého pohledu

Prožívám dvoje Vánoce

Snažíme se a napínáme své síly, aby naše Vánoce byly hlavně „Šťastné a Veselé“. Pokud ale máme nějaká trápení, ani tato roční doba na nich většinou nic nezmění. Možná se naopak cítíme ještě osamělejší, než kdy dřív. Proto se snažíme tuto dobu seniorům co nejvíce zpříjemnit. Vánoce se již nezadržitelně blíží, a tak nezapomínáme pečlivě se na ně chystáme. Musím říct, že s každým rokem jsou Vánoce v domovech krásnější a veselejší. A já osobně tak prožívám dvoje Vánoce, ale také jejich přípravu.

S klienty nemáme takové možnosti vyrábět, protože většinou jsou to lidé s postižením. Ale všichni společně trávíme čas při různých přípravách, jako jsou krájení a sušení ovoce, výzdoba oken nebo pečení vánočního cukroví. K vánocům patří také nejruznější tradice, které se snažíme i my připomenat a dodržujeme je. V Domově tak máme vánoční stromeček, jesličky, cukroví i jmelí. U stolu máme vždy o jeden talíř navíc a také mince a šupiny pod talířem. Už teď víme,

že letos budeme večeret všichni společně v jedné místnosti, bude nás obsluhovat pouze jedna „hospodyně“, která se může jako jediná vzdalovat stolu. Zazpíváme si koledy a společně se pomodlíme. Po večeři rozkrojíme jablíčka, budeme pouštět lodičky, možná také odlijeme olovo a nakonec si připomeneme házení střevecem. Na závěr nás čeká samozřejmě to nejhezčí - rozbalování dárečků. Ty si letos rozbalí úplně všichni díky několika projektům a organizacím.

Já a mé kolegyně odcházíme domů s dobrým pocitem, že jsme viděly spokojené tváře všech klientů a každým rokem doufáme, že bude moci trávit stále více lidiček alespoň jeden den v roce také společně se svou rodinou doma.

Terezie Kučová
pracovnice Domova pokojného stáří sv. Františka

Duchovní zamyšlení

Ze služby se rodí pokoj

Ze služby se rodí pokoj... Možná si nad touto větou nejdříve z nás povzdechne, zvláště když má s nějakou formou služby zkušenost. Ať je to charitní pracovník, služebník církve, rodič, člověk, který slouží Bohu či druhým obětí, utrpením... Nakonec každý věřící má svým životem usilovat o činnou lásku k Bohu a bližním, a služba patří k jeho identitě. Máme přece Boha chválit a jemu sloužit. Ale že by zrovna ze služby rostl pokoj? Kolikrát se hovoří o syndromu vyhoření, to je o vyčerpání z náročné služby. Podobně je tomu v duchovním povolání. A rodiče? Ti se snad těší jedině na onu chvíli večera, kdy děti zalehnou a nastane očekávaný „pokoj“. A kolikrát ani to ne. Ale přece jen se nenechme odradit od tvrzení oné věty, protože je z citátu Matky Terezy, která je ztělesněním služby Bohu a bližnímu. Patrně půjde o jiný pokoj, než očekávají vyčerpaní služebníci. Pokoj, který neznamená jen klid od starostí a odpočinek od stálého nasazení. Touha po takovém pokoji spíše vyčerpává. Abychom si to přiblížili, musíme si onen citát Matky Terezy uvést celý. Je to jakási řetězová reakce, která vrcholí oním pokojem. „Z ticha se rodí modlitba, z modlitby víra, z víry láska, z lásky služba a ze služby pokoj.“

Možná jsme někdy příliš uspěchaní a chvátáme k vidině pokoje, spokojenosti, uspokojení, které očekáváme jako určitou odměnu za svou činnost. A často se jí nedočkáme. Protože jsme opomenuli to, co má předcházet. Chvilka ticha. Ani ne tak vnější jako vnitřní, v srdci. Možná pracně vyšetřená, někde uprostřed lidí na zastávce nebo při jízdě dopravním prostředkem, ale tak důležitá. Potřebujeme chvíli ticha, onoho ticha, které odpoutává naši pozornost od sebe a přivádí k vědomí Boží přítomnosti: *Bůh o všem ví, je se mnou jako ta nezákladnější jistota.*

Vstoupili jsme do doby adventní abychom se připravili na svátky narození „Krále pokoje“ a právě tato doba a s ní spojený závěr občanského roku, klade mnohdy na nás tolik požadavků, že máme pocit, že chvíle ztišení jsou pro nás nedostižitelné.

Přeji všem čtenářům charitního zpravodaje i sobě, abychom si tyto vzácné chvíle ztišení nenechali nikým a ničím vzít. On o všem ví, a je se mnou. Pokojně prožítí doby adventní, radostné přivítání „Krále pokoje“ a hodně síly pramenící z vědomí, že „ze služby se rodí pokoj“ přeji všem čtenářům, ale především všem obětavým pracovníkům charity.

P. Stanislav Kotlár
děkan

Informace

Tříkrálová soutěž

Tříkrálová sbírka není jen o penězích. Pro děti je již podvanácté připravena doprovodná výtvarná soutěž, letos na téma „Cesta tří králů“, která proběhne od 1. do 31. ledna 2019. Ostatní, bez rozdílu věku, se mohou zapojit do fotografické soutěže na stejné téma. Fotografie je možné zasílat do 17. ledna na e-mail trikralovka@jesenik.charita.cz. O nejlepší fotografii rozhodne do konce ledna veřejnost prostřednictvím facebooku Charity Jeseník. Obrázky odevzdávejte na střediscích Charity Jeseník nebo v knihkupectví Domeček. Vyhlášení proběhne na začátku února, kdy bude také zahájena výstava nejlepších obrázků a fotografií.

Krátce

Ať se vám daří!

Se slovy „Když nemůže Mohamed k hoře, musí hora k Mohamedovi“ navštívil Vývařovnu AVE její strážník pan Pudich. Přišel se rozloučit a poděkovat, jak říká, za výborné obědy, protože od 1. října 2018 musel být zrušen rozvoz obědů do Nových Vilémovic. Byla to krásná chvíle u kávičky s úžasným člověkem plným elánu a humoru. „O co zakopnete, ať se vám daří,“ loučil se.

Nabízíme a hledáme

Co se starým kalendářem?

Letos můžete váš nástěnný kalendář zrecyklovat tím nejlepším možným způsobem – věnovat jej Charitě Jeseník. Pomůžete tak klientům Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě. Více informací najdete na našem webu.

Hledáme zdravotní sestru

Domov pokojného stáří sv. Františka se sídlem ve Vlčicích hledá zdravotní sestru na úvazek 0,5. V případě zájmu nás prosím kontaktujte na e-mail petra.tomaskova@jesenik.charita.cz nebo na tel. číslo 731 140 096.

Listárna

Hospicová péče pro mě znamená hodně. Jsou v životě chvíle kdy si nedovedete představit, že se vás to jednou bude dotýkat... Mně se to stalo s mým bratrem. Tři roky se léčil na rakovinu. V květnu letošního roku mu lékař sdělil, že už pro něj nemají žádnou vhodnou léčbu, což pro něj i mne znamenalo připravit se na odchod z tohoto světa.

V červnu se od něj odstěhovala manželka, tak jsem se o něj začala starat já. Každý den jsem viděla, jak se jeho zdravotní stav zhoršuje... Domluvila jsem se s ním, že se o něj postarám, aby mohl až do konce života zůstat v domácím prostředí. Naštěstí mám v rodině Soničku Richterovou, která pracuje jako sestra v terénu u Charity Jeseník a ta mi byla velkou oporou v těchto smutných dnech. Zařídila mi u její kolegyně Doroty Trojanovské, která pracuje v našem bydlišti, aplikaci injekcí proti bolesti, protože náplasti

už nepomáhaly, a také dennodenní návštěvy, abych na tu těžkou situaci nebyla sama. Několikrát denně mi volala, jak se bráškově daří a jestli něco nepotřebuji. Hodně mi to pomáhalo, byla jsem s bráškou celé dny a tak jsem viděla, jak se blíží jeho konec... Když odešel... Sonička byla u mě za chvíli a přijely i moje děti. Oblékla mi bratra na poslední cestu a počkala se mnou i s mými dětmi, než si pro něj přijeli... Hodně to pro mě znamená. Vím, že tato práce je velice záslužná a hodně náročná na čas i v osobním životě. A vím, že tuto práci dělá ráda. Má srdíčko na tom správném místě, což je v dnešní době velice vzácné. Hospicová péče je velice záslužná věc, a proto vám za ni děkujeme.

Chci ještě jednou za všechno moc poděkovat.

M. F. (Javorník)

Dobrý den, měla jsem u vás v domově CHD sv. Anežky ve Vidnavě 4 měsíce maminku, paní CHRISI PANAJOTIDISOVOU.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem zaměstnancům v čele s paní vedoucí Poláškovou, za vynikající péči, citlivý přístup a trpělivost s nemocnými lidmi. Nechtěla jsem maminku dát do domova, ale péči o ni jsem bohužel sama nezvládla. Ve vašem domově jsem se neklamala a viděla jsem, že je maminka v těch nejlepších rukou. Škoda jen, že si maminka ve vaší péči neužila delší čas. Smečkám před vaší náročnou prací. Děkuji za vše, přeji hodně sil v další práci, loučí se s vámi

Anna Stránská

... Vážená paní ředitelko, chtěla jsem Vám a Vaším zaměstnancům říct, že si velmi vážím vaší práce ...

Zdeňka Blišťanová, starostka